

paa det Omraade, som særlig er Genstand for dette Selskabs Forsorg, pege bestemt i den Retning, at der for vort Land er væsentlig Udbytte at vinde paa dette Felt, hvor vore Nabolande allerede have betydelige Resultater at opviise. Naar Spørgsmaalet da er, paa hvilken Maade Staten sikrest og med størst Virkning kan tilbyde sin Støtte til Sagens Fremme, synes det at Landhusholdningsselskabet har truffet det rette, naar det foreslaar en Hjælp ikke direkte til Mosers Opdyrkning, men til Udførelsen af de forberedende Arbejder og Undersøgelser, som nødvendigvis maa gaa forud, inden det kan afgøres, hvorledes Mosen efter sin Natur bør udnytted med Udfigt til et gunstigt økonomisk Resultat. Naar Staten paatager sig at fremstille det rationelle Grundlag for en økonomisk Udnyttelse af hver enkelt Mose, tør det ventes, at Støffelser og fejlslagne Forventninger, der virke slappende paa Befolkningens Lust til at skride til det store og bekostelige Arbejde, som en Moses Opdyrkning under almindelige Forhold altid vil kræve, væsentlig vil undgaaes, ligesom den almindelige Forstaaelse af Sagens Betydning i høj Grad vil fremmes ved de efter en bestemt Plan gennemførte Undersøgelser, der i alle Landets Moseegne efterhaanden vil blive fatte i Værk paa Statens Foranstaltning.

Det vil til Opnaaelsen indenfor en passende Tidsgrense af det tilsigtede Djemed være ønskeligt, at Omkostningerne ved Undersøgelserne i Almindelighed bæres fuldt ud af Statskassen, men man maa dog forbeholde sig, hvor Forholdene maatte tale derfor, at betinge Undersøgernes Foretagelse af, at vedkommende afholder en passende Del af Udgiften.

Med Hensyn til Størrelsen af det for Finansaaaret 1896—97 som første Bidrag foreslaaede Beløb skal endnu bemærkes, at det ifølge Sagens Natur ikke forud bestemt kan vides, om 12,000 Kr. vil være et passende Beløb at have til Raadighed aarlig i dette Djemed, men at man maa forbeholde sig efter de efterhaanden indvundne Erfaringer at ændre Beløbets Størrelse paa senere Finanslovsforslag.

Søvrigt finder man intet at tilføje til Landhusholdningsselskabets Indstilling, som man kan tiltræde, idet man navnlig ogsaa er enig i, at Planteavlssforsøg vedrørende Mosebruget, udførte ved Statens Forsøgsstationer, bør gaa Haand i Haand med de foreslaaede Forundersøgelser, hvorfor ogsaa det dertil for Finansaaaret 1896—97 af Statskonjulent B. Nielsen i Forslag bragte Beløb er opført paa nærværende Finanslovsforslag under den paagældende Konto (§ 19 II. A. 3.)

Til II. A. 9. a. 1. Samme Beløb som for Finansaaaret 1895—96.

Til II. A. 9. a. 2. Til det her angivne Djemed har der været stillet til Raadighed:

i	Finansaaaret	1886—87.....	15,000 Kr.
i	—	1887—88.....	15,000 —
i	—	1888—89.....	20,000 —
i	—	1889—90.....	26,000 —
i	—	1890—91.....	35,000 —
i	—	1891—92.....	36,000 —
i	—	1892—93.....	40,000 —
i	—	1893—94.....	45,000 —
i	—	1894—95.....	50,000 —
i	—	1895—96.....	55,000 —

S Henshold til Andragende derom fra Hedeselskabet er Tilskuddet som Følge af det stadig stigende Forbrug af Planter til Smaaplantninger og Hegn opført med 5,000 Kr. udover det for 1895—96 bevilgede Beløb af 55,000 Kr.; efter det af Selskabet oplyste vil det kun under Forudsætning af en saadan Forhøjelse af Beløbet være muligt nogenlunde at tilfredsstille de Krav, der i saa Henseende stilles, og man maa derfor anbefale den begærte Forhøjelse af Bevillingen til 60,000 Kr.

Til II. A. 9. a. 3. Beløbet der er 5,000 Kr. større end for Finansaaaret 1895—96 agtes anvendt saaledes: